

ชีวิต1ปีกับการเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน

นางสาวณัฐนิชา สามารถกิจ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ /ไทย)

สวัสดีค่ะ ข้าพเจ้า นางสาวณัฐนิชา สามารถกิจ
นักศึกษาจากภาควิชาภาษาญี่ปุ่นจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มีโอกาสได้มาเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยประเทศไทย
และมีโอกาสได้มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยไอฉะโนะมิชิแห่งนี้ตั้งแต่เดือนกันยายน
2557 – สิงหาคม 2558

ข้าพเจ้ามีความเชื่อมาตลอดว่าการนำพาตัวเองไปอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้เรียนภาษาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เมื่อได้เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นจึงคิดมาตลอดว่าต้องมาศึกษาที่ประเทศญี่ปุ่นให้ได้
ดังนั้นเมื่อมาถึงแรกๆก็สนุกตื่นเต้นกับชีวิตที่เมืองหลวงที่เป็นอันดับหนึ่งของโลกในหลายๆด้านอย่างโตเกียวทุกวัน
ได้เรียนรู้ทั้งภาษาที่คนญี่ปุ่นใช้กันในชีวิตประจำวันและรวมไปถึงธรรมเนียม กฎ
และรายละเอียดในการใช้ชีวิตต่างๆที่หลายอย่างก็ไม่ค่อยเข้าใจเท่าไรหรอก แต่มั่นใจว่าเป็นการเรียนรู้ที่ไม่อาจหาได้ในตำราทั้งหมด

สำหรับข้าพเจ้าแล้วการได้เรียนรู้วัฒนธรรมเช่น การไปทัศนศึกษาที่จังหวัดนิงาตะและกุนมะที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นมาให้
หรือกิจกรรมห้องเรียนวัฒนธรรมอย่าง การจัดดอกไม้ การชงชา การใส่กิโมโน ฯลฯ ล้วนเป็นสิ่งที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง
นอกจากกิจกรรมเหล่านี้ยังมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนได้เข้าร่วมอีกมากมายที่ข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียดายที่ไม่อาจเข้าร่วมได้ทั้งหมด
นอกจากกิจกรรมเหล่านี้แล้วสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจไม่แพ้กันคือระบบบริการนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่ทางมหาวิทยาลัยไอฉะโนะมิชิได้จัดเตรียมไว้ให้
อย่างเป็นระบบและครบครัน เช่นห้องบริการนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มีคอมพิวเตอร์ เครื่องปริ้นท์
และบุคลากรประจำที่พร้อมช่วยเหลือให้คำปรึกษาทั้งด้านภาษา และการใช้ชีวิตในญี่ปุ่นเสมอ
บริเวณภายในมหาวิทยาลัยก็เงียบสงบและมีบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การเรียนเป็นอย่างยิ่ง
ด้วยการจำกัดจำนวนนักเรียนทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งช่วยให้นักเรียนในห้องคุ้นเคยสนิทสนมกันเร็วขึ้น

ในด้านการเรียนแล้วนอกจากภาษาญี่ปุ่น

ข้าพเจ้าก็มีโอกาสเรียนวิชาด้านสังคมซึ่งต้องเรียนร่วมกับนักศึกษาญี่ปุ่นภาคปกติซึ่งแม้จะยากแต่ก็สนุกมาก เพราะได้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ได้ประสบการณ์ที่หาได้ยากเช่น ได้เข้าร่วมฟังบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญในด้านปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือกิจกรรมห้องสมุดมนุษย์ที่ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้ที่ทำงานเป็นที่ปรึกษาให้กับครอบครัวที่มีสมาชิกครอบครัวที่มีอาการออทิซึมได้รู้ในสิ่งที่เคยเข้าใจผิดมาตลอด ซึ่งวิชาเหล่านี้ช่วยเปลี่ยนความคิดและเปิดโลกของข้าพเจ้าไปมากเลยทีเดียว

ในด้านการใช้ชีวิต เนื่องจากไม่เคยชินและปรับตัวไม่ได้กับสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมหลายๆอย่าง ทำให้สุขภาพไม่ดีนัก ช่วงที่ร่างกายอ่อนแอก็จะยิ่งทำให้อยากกลับบ้านจนทนไม่ไหว แต่เพราะมีทั้งเพื่อนและอาจารย์ที่คอยถามไถ่ดูแลพาไปพบแพทย์ทำให้ผ่านช่วงเวลาเหล่านั้นมาได้ นั่นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจมาก

“ชีวิตนักเรียนแลกเปลี่ยน” สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ไม่ใช่แค่การมาเรียนในมหาวิทยาลัย แต่การไปเที่ยวยังที่ต่างๆ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่ไม่มีในหนังสือเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจากการแลกเปลี่ยนในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆมากมายในญี่ปุ่น เช่น คันไซ ก็ได้ไปเที่ยววัดและศาลเจ้ามากมายในเกียวโต เรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาถิ่น รวมถึงนิสัยผู้คนที่สนุกสนานอย่างที่เคยได้ยินมาจริงๆ คิวชู เป็นพื้นที่ที่ข้าพเจ้าคิดว่าวัฒนธรรมด้านอาหารการกินสมบูรณ์และหลากหลายมาก รวมไปถึงการได้เดินทางขึ้นรถไฟ ต่อเรือ ต่อบัสเพื่อเข้าไปออนเซ็นในหุบเขาเป็นการเดินทางที่ทำท้ายที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า ฮอกไกโด กับบรรยากาศที่สวยงามและใกล้ชิดธรรมชาติ ในระหว่างการเดินทางเหล่านี้ก็ล้วนพบเจอกับปัญหา ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การเดินทาง เหตุฉุกเฉินต่างๆ การที่ได้ค่อยๆแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่พบเจอด้วยตนเองนั้นสำหรับข้าพเจ้าคือการเรียนรู้ที่ต้องออกเดินทางไปสัมผัสด้วยตนเอง

ในเวลาเกือบ 1 ปีที่ผ่านมา ยิ่งเวลาผ่านไปทุกวัน พอมองย้อนกลับไปยิ่งรู้สึกว่ามันสั้นเหลือเกิน สำหรับข้าพเจ้าแล้ว การเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน 1 ปีนี้ สิ่งที่ได้กลับมาใช่แค่การเรียนรู้ภาษาหรือวัฒนธรรม แต่เป็นการเปิดโลกกว้างให้ตัวเอง และสามารถพูดได้อย่างเต็มปากว่าเป็นเวลาที่รู้สึกว่าคุณค่าได้เติบโตขึ้นมากที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต

